

Beretn. ang. De Forenede Nationers 17. plenarforsamling.

kastet om borgerlige og politiske rettigheder, medens behandling af art. 2 og 4 i sidstnævnte blev udsat til 18. samling. De i de nævnte paragraffer indeholdte almindelige bestemmelser drejer sig bl. a. om ligeret for kvinder og mænd, og fravigelsesbestemmelser.

Plenarforsamlingen vedtog enstemmigt udvalgets indstillinger, hvorefter den fortsatte behandling af konventionerne skal have prioritet på 18. samling, og generalsekretæren skal udarbejde et nyt dokument vedrørende gennemførelsesbestemmelserne.

Hvad angår de almindelige bestemmelser (art. 2-5) bemærkes, at man fra dansk side under drøftelserne i 3. udvalg i 1955 om begge konventioners artikel 2 om forbud mod diskrimination stillede forslag om, at der under opregningen af de grupper, der ikke måtte diskrimineres imod, udtrykkeligt nævntes tilhørsforhold til et nationalt mindretal. Der blev ikke direkte talt imod forslaget, men det er blevet klart, at det ved en eventuel afstemning ikke ville have mulighed for at opnå den nødvendige støtte. I debatten er det gjort gældende, at udtrykket „other status“ også dækker tilhørsforhold til et mindretal. Under henvisning hertil mindede den danske repræsentant (*fru Refslund Thomsen*) i 3. udvalgs møde den 14. november om det nævnte ændringsforslag og erklærede, at den danske delegation ikke længere fandt en sådan ændring nødvendig, fordi den var nået til den opfattelse, at der blev ydet nationale mindretal beskyttelse gennem de foreslåede bestemmelser om ikke-diskrimination, navnlig ved ordene „other status“.

### Konventionerne mod slaveri.

(Dagsordenens punkt 81).

På dansk initiativ blev der under Det økonomiske og sociale Råds 30. samling i 1960 vedtaget en opfordring om øget tilslutning til slaverikonventionen af 1926 med tillægskonvention af 1956 om ophævelse af slaveri og slavehandel samt lignende ordninger og sædvaner. Tilsvarende resolution, hvortil Danmark også var medforlagsstiller, blev vedtaget på rådets 32. samling i 1961.

Under drøftelserne på rådets 34. samling

87 Udvalgenes betænkninger m. m.

i juli 1962 blev det på forslag af Danmark og Storbritannien ved en resolution besluttet at anbefale plenarforsamlingen, at rette en opfordring til de af FN's medlemsstater, som endnu ikke har tilsluttet sig slaverikonventionerne, om at gøre dette, og at opfordre de stater, der har tiltrådt konventionerne til fuldt ud at samarbejde med henblik på at føre dem ud i livet, specielt ved at meddele generalsekretæren de oplysninger, det er signatarmagternes pligt at give.

Som grundlag for forhandlingerne forelå på 17. samling i 3. udvalg et af Storbritannien og Danmark udarbejdet resolutionsforslag med 51 lande som medforlagsstillere.

Af forslagets præambulære del fremgik det bl. a., at 48 FN-medlemsstater ikke har tilsluttet sig konventionen af 1926 og 71 ikke tillægskonventionen af 1956. Forslagets operative del var en gentagelse af den i rådets resolution af 1962 indeholdte opfordring til medlemsstaterne.

Forslaget blev introduceret af den britiske repræsentant, der udtalte, at medens den oprindelige form for slaveri var ved at forsvinde, syntes andre slaverilignende forhold at vinde stadig større udbredelse. Han opfordrede indtrængende de af FN's medlemslande, der endnu ikke har ratificeret de to slaverikonventioner, til at gøre dette snarest og appellerede til alle medlemslande om at medvirke til, at enhver form for slaveri bringes til ophør. Den danske repræsentant (*fru Refslund Thomsen*) sluttede sig i et kort indlæg til den britiske appel om at ratificere de to konventioner og at hindre enhver form for slaveri.

Efter en kortvarig debat, hvori en lang række lande gav udtryk for lignende synspunkter, vedtoges forslaget enstemmigt i udvalget. Det tiltrådtes senere enstemmigt af plenarforsamlingen.

### FNs højkommissariat for flygtninge.

(Dagsordenens punkt 42(a) og (b)).

Som indledning til 3. udvalgs behandling af ovennævnte dagsordenspunkt fremsatte FN's højkommissær i flygtningespørgsmål Felix Schnyder en udtalelse, hvori han understregede nogle hovedpunkter i den beretning, som han gennem Det økonomiske